

Deconstruction of faith 1/3 Uskon romuttaminen, osa 1/3

Hei kaikki,

Monet meistä ovat nähneet tunnettujen kristittyjen muusikkojen, pastoreiden ja muiden 'lankeavan pois Herrasta'. Moderni ilmaus on heidän uskonsa 'romuttaminen/dekonstruktio'.

Niihin huomattaviin kristittyihin, jotka ovat 'romuttaneet uskonsa', kuuluvat: Marty Sampson, entinen Hillsongin ylistyksenjohtaja, Kevin Max DC Talkista, Derek Webb Caedmon's Calliosta, Michael Gungor (ylistyksenjohtaja).

Kevin Max (DC Talk) sanoi, että hän on "romuttanut vuosikymmenten ajan" ja nyt hän seuraa "Universaalia Kristusta", uskoen "jumalallisuuden läsnäoloon kirjaimellisesti jokaisessa asiassa ja ihmisessä."

Romuttaminen: "Prosessi, jossa joku hajottaa osiin hyväksymänsä uskomukset" (A.J. Swoboda kirjassa *After Doubt* (Epäilyn jälkeen, ei suomennettu))

Joskus rajat ovat epäselvät

Joskus joku, joka on romuttanut uskonsa, ajattelee olevansa uskonpuhdistuksessa, reformaatioissa. Mutta minkä tahansa romuttaminen on olemassa olevan rakenteen repimistä alas, oli sitten kyse rakennuksesta tai jonkun vaelluksesta Herran kanssa. Se ei ole aktiivista uudelleen muotoilua.

Uskon reformaatio on teko, jossa muotoillaan uudelleen omat uskomukset. Se on normaali ja hyvä prosessi.

Räppäri Lecrae Tweeted:

"Yksi romuttamisen tyyppi käsittää itse asiassa sen, että käytetään Raamatun kirjoituksia romuttamaan epäterveitä ideoita ja käytänteitä." Tämä on hyvä ja koko elämän kestävä prosessi, jossa uudistamme mieleemme Jumalan teiden ja totuuden mukaisiksi.

Mutta toisaalta hän toteaa: "Monet milleniaalit käyttävät kulttuuria haastamaan Raamatun kirjoituksia. Tämä johtaa usein siihen, että kulttuuri saa etusijan kirjoituksiin nähden ja on surullista, että ihmiset alkavat

romuttaa itseään pois uskosta. Alamme kyseenalaistaa Raamattua, koska se ei tue kulttuuria."

Tämä on modernia romuttamista: uskomista enemmän populaarikulttuuriin kuin raamatun kirjoituksiin tai vaellukseensa siinä, minkä tietävät olevan Herrasta. Tunteiden ja ajatusten hämmennyksen tila on se, mikä johtaa oman uskon romuttamiseen.

Alankomaalainen uskonpuhdistaja Jodocus Lodenstein kirjoitti vuonna 1674: "Kirkko uudistuu, ja on aina uudistumassa Jumalan Sanalla."

Tuo on avain: Onko romuttamisen tarkoituksena uudelleen muovata oma usko Jumalan Sanalla vai yksinkertaisesti romuttaa se? Opitko pois väärästä opista ja virheestä ja korvaat sen oikealla ja tasapainoisella ymmärtämisellä vai vain romutat uskosi Herraan ja Raamatun kirjoituksiin?

Populaarikulttuuri ja romuttaminen.

Kun ihminen romuttaa uskonsa modernin kulttuurin välityksellä, hän näkee Raamatun sorron välineenä, vanhanaikaisena ja todellisuudesta irtautuneena - ei totuuden standardina, jota tulee tutkia ja jonka mukaan elää.

Tuolla polulla eteneminen johtaa vääjäämättömään näkemykseen, että hänen totuutensa on se, millä on merkitystä, ei Raamatun totuuden idealla. Jokaisella ihmisellä on sen tähden oma totuutensa ja minun totuuteni ei ehkä ole sinun totuutesi. "Jokaisen täytyy löytää oma totuutensa" on kuultu toistuvasti populaarikulttuurissa.

Toisin sanoen, kun revit alas Raamatun ihmisen lopullisena auktoriteettina, ainoa mitä jää jäljelle, on henkilökohtainen mielipide. Totuus on sitä, miksi jokainen ihminen sen tekee.

Objektiivinen totuus vastaan subjektiivinen totuus

Lamppu on huoneessa.

Se on tosi lausuma. Ei ole merkitystä sillä, jollet usko lamppuihin tai usko siihen, että lamppu on huoneessa. Se on tosiasia huoneessa. Ihminen ei ehkä pidä siitä, että lamppu on huoneessa. Hän ei ehkä pidä lampun tyylistä. Hän on ehkä sitä mieltä, että lampun ei pitäisi olla siellä.

Mutta ei ole merkitystä sillä, mitä hän ajattelee tai uskoo tai tuntee tai mitä mieltä hän on: lamppu on huoneessa. Tuota kutsutaan objektiiviseksi totuudeksi.

Mutta jonkun täytyi panna lamppu huoneeseen. Totuudella täytyy olla totuuden tekijä. Joku pani lampun sinne, sitten lampun havaitaan olevan huoneessa. Nämä kaksi osatekijää tarvitaan, että on objektiivinen totuus. Totuus vastaa totuuden tekijälle.

Lamppu on huoneessa. $1 + 1 = 2$. Jos hyppäät ulos ikkunasta, putoat. Joku pani lampun sinne. Matematiikka on perusta, johon kuuluu $1 + 1 = 2$. Painovoima on syy siihen, että jos hyppäät ulos ikkunasta, putoat. Totuudelle on aina syvempi perusta, totuuden tekijä.

Populaarikulttuuri, jopa kristittyjen parissa, määrittelee totuuden eri tavalla.

Kun ihminen romuttaa uskonsa, hän hylkää totuuden ja totuuden tekijän. Tuo yksilö itse on totuuden tekijä, sen tähden minkä tahansa hän sanoo olevan totuus, se on totta. Hän sanoo jostakin (Raamatun) opetuksesta: "Se, mikä on totta sinulle, ei ole totta minulle." Tuota kutsutaan subjektiiviseksi totuudeksi.

Tämä sallii ihmisen tehdä tunnepohjaisia päätöksiä, jotka perustuvat yksinomaan hänen mielipiteisiinsä ja tuntemuksiinsa. Hän kieltää objektiivisen totuuden, koska hänen tunteensa eivät ole samaa mieltä jonkun toisten uskomusten kanssa.

Lampusta

Subjektiivisessa totuudessa ihminen on sekä totuuden tekijä, että havainnoitsija, joka toteaa jonkin olevan totta. "En ole samaa mieltä siitä, että lamppu on huoneessa."

Hän on totuuden tekijä ja sen määrittäjä, mikä on totuus: "En halua lamppua huoneeseen" ja "En pidä lampun tyylistä." Nuo kaksi mielipidettä muodostavat hänelle totuuden, joten hän tuntee olevansa oikeassa. Sen tähden lamppu on väärin. (subjektiivinen totuus)

Kun tätä sovelletaan hänen uskoonsa Kristukseen, hän romuttaa uskonsa, koska Raamattu ja opetukset eivät ole samaa mieltä hänen tuntemustensa ja mielipiteidensä kanssa. Hän uskoo opetuksia, jotka ovat epäjohdonmukaisia ja jotka Raamatun kirjoitukset, terve järki ja jopa tiede

osoittavat selvästi vääriksi. Tuo on epäjumalanpalvontaa, omien mielipiteiden asettamista Raamatun kirjoitusten yläpuolelle, logiikan ja objektiivisen totuuden panemista syrjään, oman itsen korottaminen kaikkien yläpuolelle.

Ensi viikolla: romuttaminen vaatii kriisin, ja romuttaminen Uudessa testamentissa nähtynä.

Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

Deconstruction 2/3, Shipwreck Uskon romuttaminen, osa 2/3 Haaksirikko

Hei kaikki,

Olen selittänyt sen 'uskonsa romuttamisen', jota monet tunnetut kristityt muusikot ja pastorit kertovat tekevänsä. Niiden lisäksi, joista tiedämme, on lukuisia muita poikiamme ja tyttäriämme, lastenlapsia ja ystäviä, jotka myös ovat romuttamassa uskoaan.

Romuttaminen ei ole reformaatiota, mikä on Herraa koskevien ideoiden ja ymmärryksen uudelleen muotoilemista. Se on kaiken sen alas repimistä, mitä heille opetettiin ja sen korvaamista populaarikulttuurin ideoilla.

Oman uskon romuttaminen vaatii kriisin.

Uskonkriisi aloittaa prosessin. Se voi olla traaginen tapahtuma, joka ei sovi siihen, mitä ihminen Jumalasta luulee. Se voi olla rukousvastausten puuttuminen liittyen johonkuhun rakkaaseen, jonka sairaus tai onnettomuus on vienyt. Se voi olla sellaisessa johtajassa ilmenevä moraalinen epäonnistuminen, jonka on asettanut jalustalle.

Ehkä ihminen näkee jotakin, jota eivät hyväksy tai jonka kyseenalaistavat eikä hän löydä mitään vastauksia seurakunnastaan. Ehkä hän kasvoi eristäytyneenä muista maailmankatsomuksista ja yhtäkkiä hänet sysättiin maailmaan collegessa tai ensimmäisessä työpaikassa, mikä haastoi hänen uskomuksensa.

Joskus se alkaa ihmisestä, joka ei kykene sovittamaan yhteen Vanhan testamentin kertomuksia väkivallasta, orjuudesta tai

kuolemanrangaistuksesta nykypäivän standardien mukaan vähäpätöisiltä vaikuttavista asioista. Hän tekee virheen siinä, että mittaa tämän päivän standardeilla 3.000 vuotta tai enemmän kauempana olevia kulttuureja sen sijaan, että asettaisi Raamatun kulttuuriseen ja historialliseen asiayhteyteen.

Kristinuskossa ei ole kyse riivaajia vastaan taistelemisesta; kyse on kohtaamisista totuuden kanssa

Paavali kirjoittaa 2. Kor. 10: 3-6:ssa, että hengellinen sodankäyntimme ei oli voimakohtauksia riivaajien kanssa, vaan totuuden kohtaauksia. Tässä on tuo Raamatun kohta kreikaksi:

"Sillä sodankäyntimme aseet eivät ole lihallisia, vaan jumalallisesti voimallisia linnakkeiden hajottamiseen, väitteiden ja jokaisen sellaisen korkean asia kukistamiseen, joka korottaa itsensä Jumalan tuntemista vastaan ja jokaisen ajatuksen alistamiseen ja vangiksi ottamiseen Kristukselle alamaisuuteen ja alistumiseen."

Tämä tekee selväksi, että taistelumme eivät ole ensisijaisesti riivaajien, vaan omien ajatustemme ja tunteidemme kanssa. Taistelumme on totuuden, objektiivisen totuuden kohtaamisen taistelu, ja taistelu tuoda subjektiivisen totuuden ajatukset ja tunteet kuuliaisuuteen. Riivaajat voivat voimistaa, houkutella, fokusoida meidät tunteisiimme, mutta ensisijainen taistelu ei ole riivaajien kanssa painiskelu - vaan omien ajatustemme ja tunteidemme kanssa.

Teemme tämän joka päivä muilla alueilla Kristuksessa kypsymisessä.

Sanotaan vaikka, että katsoimme rakastamamme tai kunnioittamamme kahden ihmisen puhuvan, ja meitä loukkaa toisen tapa puhua toiselle. Kyse ei ole synnistä, vaan jostakin sellaisesta, joka meidän mielestämme olisi pitänyt hoitaa eri tavalla. Tai ehkä tuo toinen henkilö pitäytyy vahvasti johonkin näkemykseen, josta et ole samaa mieltä.

Sellainen mielikuva ja tunne kohoaa, joka tekee meidät vihaiseksi; muodostamme mielipiteen, että hän on väärässä. Olemme häneen pettyneitä. Meillä on nyt kielteinen asenne tuota henkilöä kohtaan. Tunteemme lähtevät laukalla; ajatukset ovat yhtä tunteidemme kanssa. Tuntee on yhtä kuin ajatella, ajatella on yhtä kuin tuntee.

Mutta sitten kohoaa rakkaus. Nousee jumalinen tunne siitä, ettei meille kuule se, kuinka nuo kaksi ihmistä ovat keskenään vuorovaikutuksessa.

Mieleemme nousee hengestämme jumalinen ajatus, joka sanoo, että meidän pitää huolehtia omista asioistamme ja panna syrjään tuota tilannetta koskevat ajatuksemme ja tunteemme.

Tulee jumalinen ajatus, että reagoimme tuolla tavalla, koska äitimme ja isämme toimivat tuolla tavalla toisiaan kohtaan ja se tuo esiin kaikenlaisia muistoja, jotka meidän pitää ottaa hallintaamme. Vangitsemmeko nuo tunteet ja ajatukset Kristukselle vai vaalimmeko niitä ja muodostamme linnakkeen tunteisiimme tuota henkilöä kohtaan? Jos pidämme kiinni tuosta linnakkeesta, riivaaja voi helposti houkutella meidät suurempaan katkeruuteen ja väärään ajatteluun.

Haluamme kasvaa. Näemme, että ongelma on meissä, ei heissä. Me 'annamme anteeksi' vaikka itse asiassa kyse ei ole anteeksiannosta, sillä mukana ei ollut mitään syntiä. Päästämme irti ja tunnustamme itsellemme, ettei kuule mielle, kuinka kaksi muuta ihmistä puhuu toisilleen. Ja Herran rauha palaa sieluumme ajatuksiimme ystäväämme kohtaan.

Olemme juuri menestyksekkäästi kohdanneet totuuden, vanginneet ajatukset ja tunteet ja kasvaneet hieman Jeesuksessa. Taistelumme oli totuuden kanssa, sillä Jeesus on Totuus.

Totuus on aseemme, jonka avulla kasvamme Kristuksessa.

Jeesus sanoi, että Hän on tie, totuus ja elämä ja tie Isän luo. (Uskon) romuttamisessa jumalattomia ajatuksia ja tunteita vaalitaan ja kartutetaan, ei vangita Kristukselle. Ef. 6:11:n totuuden vyö pitää loput Jumalan sota-asusta yhdessä.

Uskon haaksirikko: 1. Tim.1: 19

1: 19 Säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hyljänneet ja uskossaan haaksirikkoon joutuneet...

Haaksirikko: 'naugeo', kirjaimellisesti rikkoo laiva. Sana, josta saamme englantiin merenkulkuun viittaavan nautical-sanan. Paavali kärsi haaksirikon, joka on dokumentoitu Apt. 27:en. He ajoivat karille ja laiva hajosi, aallot mursivat sen rannan kuivaa maata vasten. Paavalin käyttämä sanakuva on se, että ihmisen usko ajaa kuivalle maalle. Aallot ja vastainen tuuli hajottavat hänen uskonsa. Mitä ovat se tuuli ja aallot, jotka aikaansaavat hänen uskonsa laivan ajamisen karille?

Ef. 4: 14-15:

"Ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus."

Ihmiset, jotka taistelevat sen kanssa mitä populaarikulttuuri sanoo vastaan se, mitä he luulevat tietävänsä Herrasta, tarvitsevat jonkun, joka kulkee heidän kanssaan romuttamisen läpi, niin että he voivat käydä läpi reformaation.

Fil.1: 9-10:ssä Paavali rukoili, että heillä olisi runsaasti tietoa ja käsittämistä. Apt. 17:11:ssa berealaisia kehuuttiin siitä, että he tutkivat kirjoituksia nähdäkseen, kertoiko Paavali totuuden.

Juud. jae 22 kehottaa armahtamaan niitä, jotka epäilevät, ja Jeesus antautui keskusteluihin niiden kanssa, joilla oli vaikeita kysymyksiä.

Kristinusko ei ole populaarikulttuurin rakentamaa, se on ilmestys taivaasta. Nämä ihmiset tarvitsevat jotakuta, joka tuntee Herran, auttamaan heitä sovittamaan ne ongelmat, joiden kanssa he painiskelevat, jotta he voisivat saada oman ilmestyksensä Isältä näistä asioista.

Kuinka auttaa jotakuta, joka kamppailee uskonsa kanssa, siitä ensi viikolla. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

Deconstruction 3/3, Answers Uskon romuttaminen, osa 3/3 Vastauksia

Hei kaikki,

Kuinka rukoilemme ihmisen puolesta, joka on romuttamassa uskoaan?
Kuinka puhumme hänelle?

Kuinka rukoilla

Jeesus sanoi Joh. 6:45:ssä: "Jokainen, joka on Isältä kuullut ja oppinut, tulee minun tyköni."

Isältä kuuleminen tapahtuu sisällä, sisäisesti, ajatusten ja ideoiden painissa. JOS ihminen haluaa oppia, mitä Hän sanoo, hän tulee Jeesuksen luo.

Matt. 16: 16-17:ssa Pietari huudahti: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika." Jeesus sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa."

Pietari kuuli ja oppi Isältä, ja tuli Jeesuksen luo.

Paavalin rukoukset toisten puolesta olivat myös 'sisäisesti fokusoituja'

Ef. 1: 17-19:ssä hän rukoilee:

"...en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne... että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen (Isän) tuntemisessaan ja valaisisi teidän sydämenne (engl. ymmärryksenne) silmät, että tietäisitte... kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus..."

Ef. 3: 14-20 tarjoaa lisää syvällistä ymmärrystä hänen ensimmäisen lukunsa rukoukseen:

"Sen tähden minä notkistan polveni Isän edessä, josta kaikki, millä isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä, että hän (Isä) kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua hänen Henkensä kautta ... niin että te, (ehdottomaan) rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on, ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä..."

Yhdistä nuo rukoukseen tuon rakkaan ihmisen puolesta:

"Isä, nostan ylös ____ sinun eteesi Jeesuksen nimessä. Pyydän sinua antamaan hänelle viisauden ja ilmestyksen Hengen sinun tuntemisessasi, että avaisi hänen sydämensä silmät tuntemaan sinun kutsusi Jeesuksessa. Että vahvistat Henkesi kautta häntä sisällisen ihmisen puolesta niin että hän tulee juurtuneeksi ja perustuneeksi rakkautesi, Isä. Että hän sitten kykenee käsittämään sinun suuren rakkautesi häntä kohtaan, joka käy yli heidän ymmärryksensä tajuta sitä. Anna hänen tietää, että hän tietää olevansa sinun rakastamasi. Paljasta nämä asiat hänelle syvällä hänen sisällään, Isä, ja vahvista häntä kuulemaan ja uskomaan ja tulemaan Jeesuksen luo näiden ilmestysten myötä..." ja tuon tapaisin sanoin.

Voit nuhdella paholaista tuon ihmisen elämän yli niin paljon kuin haluat, mutta ihmisen tahto on suvereeni ja koko valtakunta virtaa Isältä tulevasta

ilmestyksestä. Ensin, että Jeesus on Hänen poikansa, joka annettiin meille, ja sitten kaikki muu. Kaikessa ON kyse Isältä tulevasta sisäisestä ilmestyksestä. Rukoile tuon ihmisen puolesta sen mukaisesti. Älä kerro Isälle, mitä haluat Hänen tekevän, pyydä Häntä tekemään sitä, mitä Hän on jo paljastanut siitä, kuinka Hän toimii sisäisessä ihmisessä. Toimi Hänen KANSSAAN sen sijaan, että kertoisit Hänelle, mitä tehdä.

Puhu tuolle ihmiselle sen mukaan kuin hän sen sallii hänen painiskellessaan.

Älä mene Isän tielle yrittämällä korjata satoa ennen kuin on aika. Saatetaan tarvita monia keskusteluja tuon ihmisen kanssa vuosien kuluessa hänen painiskellessaan. Isä on sinnikäs. Saatat olla vuoristoradalla tuon ihmisen kanssa - yhtenä hetkenä ylhäällä ja täysillä Jumalan puolella, sitten seuraavassa hetkessä alhaalla laaksossa. Et kykene näkemään, mitä Isä on tekemässä hänessä sisäisesti, mutta kun näet hänen painiskelevan asioiden kanssa syvällä sisällään, se on todistus siitä, että Isä on toimimassa.

Monet näkevät jonkun painiskelevan ja ajattelevat, että kyse on paholaisesta joka häntä ahdistaa. Varmasti hän voi olla vastustaja painissa, mutta ottelu on Isän ja ihmisen tahdon ja totuuden välillä. Jeesus on Totuus.

He käyttävät samoja sanoja, mutta käyttävät eri sanakirjaa määrittelemään nuo sanat.

Kun ihmiset populaarikulttuurissa sekoittavat erot objektiivisen totuuden (Jeesus) ja subjektiivisen totuuden (populaarikulttuuri) välillä, kommunikaatiosta tulee hämmentynyttä ja epäselvää.

Hyvin tavallinen esimerkki samojen sanojen, mutta eri sanakirjan käyttämisestä niiden määrittelemiseen, ovat jehovantodistajat. He sanovat uskovansa Jeesukseen, mutta he uskovat Jehovan luoneen Jeesuksen arkkienkeli Mikaelina. He uskovat, että kun Jeesus syntyi, Hän oli pelkkä ihminen, ei lihassa oleva Jumala. He uskovat, ettei Jeesusta kirjaimellisesti herätetty kuolleista, vaan vain hengellisesti.

Samoja sanoja, eri sanakirja. Tuo on sitä, mitä tapahtuu populaarikulttuurissa. Sen tähden meidän täytyy määritellä asioita kamppailevalle ihmiselle. Tuoda hänet takaisin ei uskontoon, vaan siihen viisauteen, kuinka Jumala määrittelee asiat.

Romuttamisessa ei ole kyse oikean Jumalaa koskevan ymmärryksen uudelleen rakentamisesta

Joten tuon ihmisen kamppailuissa meidän täytyy rakentaa uudelleen se heille, tiili kerrallaan ajan myötä antaen jokaisen totuuden tiilen asettautua ja jähmettyä laastinsa kanssa. Tiili on totuus, Pyhä Henki ja sinun viisautesi ovat laasti. Vie aikaa jokaisen 'tiilen' liittyä toisiin tiileihin Pyhän Hengen laastin avulla.

Romuttamisessa ei ole siitä, että saatetaan oikealle tolalle uskosi Jumalaan, siinä on kyse kaikkea koskevien näkemystesi saattamisesta vastaamaan sitä todellisuutta, joka populaarikulttuurissa nähdään. Joten rukoillessamme Isää antamaan hänelle ilmestystä, painimaan hänen kanssaan, erottamaan populaarikulttuurin ajatukset Jeesuksen Kristuksen ja Isän rakkauden objektiivisesta totuudesta.

Romuttamisella ei ole mitään lopputavoitetta, ei mitään päämäärää romuttamiselle.

Kun rakennus uusitaan, se tehdään tarkoituksella rakentaa uudelleen. Näin ei ole niiden kohdalla, jotka romuttavat uskonsa. He vain romuttavat.

Isä on sisäisesti siirtämässä häntä itsen auktoriteetista Jumalan auktoriteettiin. Paholainen käytti romuttamista Eedenin puutarhassa. "Onko Jumala todellakin sanonut?" (1. Moos. 3:1)

Ennen kuin synnin teko tapahtui, otettiin vastaan valhe. Sanoakseni asian toisella tavalla, ajatus romuttaa se mitä Jumala sanoi, tuli ennen tekoa. Se oli valhe, mutta tuo valhe on suunniteltu romuttamaan sen, mitä Jumala sanoi, ja tuomaan hämmennystä ajatuksiin ja tunteisiin.

Kun rakas ihminen käy läpi romuttamista, se on kuin avioero. Avioero on elävä kuolema. Se on hyvästijätön ja tervehtimisen sykli, joka herättää henkiin vanhoja muistoja ja tunteita. Kun autamme jotakuta rakentamaan uudelleen ideoitaan Jumalasta ja uskoaan Häneen, meidän täytyy keskittyä yhteen totuuden tiileen kerrallaan, häntä kohtaan omaamamme rakkauden vahvistamina, keskittyä siihen, että olemme valmiita auttamaan ja tukemaan häntä. Hänen painiskelunsa Jumalan ja itsensä kanssa ei näytä kauniilta valmiiksi tehdyltä rakennukselta kuten mikään rakentamisen prosessi - mutta anna sille aikaa ja uskoa Isän uskollisuuteen.

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL